

6
W.
Ackley winter 1885.

Geliefde moeder, broeder en zuster, heil en vrede
Nu geliefde, ik zal eensdelijk de pen weer eens
opnemen. Wij hebben uw brieven al. overlang
ontvangen en daaruut begrepen tot onze blijel-
schap dat zij alle welvarend zijt, ook de minne
en de gemeente

Ik ben blij dat moeder niet meer roerig be-
droeft is over ons weggaan. Wat ons aangaat,
wij zijn allen geront en hopen dat zij dere in
welstand mag ontvangen. Nu ik weer niet waar-
te beginnen en waarte eindigew. Ik kon er wel
een boek van opmaken, maar we hebben geen
van alle tijd, anders hadken wij wel eerder ge-
schreeven. Wij wilden het U. alles roe gaarne mede-
deleu met ro als het hier is.

Ach, dat wij elkander nog eens mochten ont-
moeten! Ik heb soms roe een sterk verlangen,
dat ik wel heenloperou.

Dan denk ik: nu is het te huis ro, nu eteary,
nu gaan re naar bed. Als wij des morgens opstaan
om 5 uur, dan is het bij U. 12 uur op de middag.

Wij roopen nu in onj eigew huis, een blokhuus
het is 4 meter lang (roodes) en 3 1/2 meter breed (10 voet)
dat is in Amerika een groot huus.

Mijn man heeft het reif gemaakt, doch G. Roosman
en P. Groen hebben hem op de beurt er aan geholpen
Het huus staat op het land een half mi van
Ackley, een nieuwe stad, We ren da gelijks
de spoorwageu voorby smorrew.

In het huus zijn 4 ramen, wy slapen op ledi-
kanten van boven niet bedekt. Wij hebben een
grote oven. Wij stoken met hout uit het bos.

Mijn man heeft vandaag een wagen vol.

getuigenis van de gemeente

getraald, het was duister eer hij thuis kwam.

Ik was al onrustig; dat kunt gij denken!
Wij hebben twee berline paardent en één wagen.
Ook 1 grote zwarte hond, 2 zwarte katten
& poesjes, ik heb een kleine blauwe karn dus
maken we ook reifboten. Wordt ge nog verblijft
om bij ons te komen? We gaan rondags om 8
uur met ons allen op de wagen te kerk, dan zijn wij
om 10 uur in de kerk. Dan horen wij een preek
leren, soms is er ook een leeraar!

Recht hebben we een dominee Piesvelt
gehad; dat was een v. l. u. g. g. man. Die heeft
in alles veel van dominee Graenereld, ook ro
eigen als hij in huis komt.

Hij kon dominee Stekete goed, 5 weken
geleden een dominee Swarz. De laatste ron-
dagen een student, die horen wij ook met
veel genoege. Dan is een veel volk, meest
vost Vriesen waaruit de gemeente bestaat.

Het zijn alle goede mensen, doch ik orees dat
er maar een enkele met genade bij is.

Doch de vaderlingen durf ik niet anders van te
denken of die zijn bekeerd. De student predichte
over de raadrayer.

Verleden week: Hijt heilig, want ik ben
heilig. Met kersttijd krijgen we een student
met name Jan Havens. Die krijgen we aan-
staande voorjaar als leeraar! Hij is een
jonge man, hij is nog op de studie!

Hij predicht Hollands, die andere preken
ook wel Duits, doch dat kunnen we ook verstaan.
Doch wij kunnen onze Duitse en onze Engelsche
bijbel nog niet leren. Het is lastig dat wij
geen Engels kennen. Als wij om waar in de
winkel komen dan raden we er maar wat naar.

dan lachen zij en wij er bij.

De Engelschen hebben alle grote zwarte baarden en snorren onder de neus.

Er was op reis een Engelsman, die had een baard van een half el lang; die hield my vast en wou mij kwaad doen. Ik schreeuwde hardt... toen liet hij mij los...

We hebben een wijn gekocht, nog geen 20 pond voor 13 dollars, het is lekker. Hier zijn geen wilde wijnen, maar men vindt ze hier ook niet bij de bleue. Palmijn is naar bos voort alle dagen wanden moet een hek om het land.

Het is hier van de winter erg koud geweest. Hier zijn ook enkele wolven, daar was laatst ons een gevolgd die was stout, die elc fole dicht bij ons te komen, wij zaten op de wagen.

Hier zijn by somer vele slangen! Hier zijn ook 2 huisgerinnen gekomen van Terscheltg.

De eene heeft bierdshipper geweest van Terscheltg op Amsterdam. De eene heet khaap de andere Kooiman. Dat zijn onze bureu, ze wonen tussen ons en P. Cyren in.

Mu moeder, schrijf spoedig! Als de Heere het wil kan ik over een half jaar een klein portretje sturen verstaat gij dit? Dag lieve moeder, ik wens U des Heeren regen! Dagusters, dag Broeders.

Mijt hartelyk van om gegroet en van onze kinderen. Dag moeder, waartwel! Uwe liefhebberse kinderen

J. P. Allen en H. Aarmout

J. Kallemyn and H. Aarnout

Ackley, Iowa

Winter, 1865

Dear Mother, Brother and Sister:

Greetings. Now I will finally take up the pen. We received your letter a long time ago and learned from it, to our joy, that you are all doing well, and also the minister and the congregation.

I am glad mother is no longer so sad about our leaving. We are all well and hope you will receive this in good health. Now, I do not know where to begin and where to end. I could write a book, but do not have the time, otherwise we would have written sooner. We would like to tell you just how everything is here.

Oh, that we might be able to meet one another again. Sometimes I have such a strong longing I wished I would be able to walk to where you are. Then I think: now this is going on at home, now they eat, now they go to bed. When we get up in the morning at 5 o'clock it is 12 o'clock at noon for you.

We are now living in our own house, a log house. It is 7 meters long (20 feet) and 3 1/2 meters wide (10 feet). In America that is a large house. My husband built it himself, but G. Kooiman and P. Groen took turns helping him. The house is located a half hour from Ackley, a new city. We see the train speed by every day. There are 4 windows in the house. We sleep in beds without a ceiling. We have a large fire-place. We burn wood from the woods. My husband brought in a load today. It was dark before he returned home. I was worried as you can well imagine.

We have two brown horses and one wagon, also a large black dog, 2 black cats, and 2 cows. I have a small blue churn so we make our own butter.

Do you ever feel the urge to visit us?

On Sunday we all leave with the wagon for church at 8 o'clock in the morning, and arrive at 10 o'clock. Then we hear a sermon read. Sometimes we have a minister. We had a Rev. Liesvelt recently. He was a spry man. He reminded us of Rev. Groeneveld, also so friendly when he visited us. He knew Rev. Steketee real well. Five weeks ago we had a Rev. Swars. The last few Sundays we had a student. We enjoyed hearing him. Then there are many people, mostly East Friesians of whom the congregation consists. They are all good people, but I fear that very few are children of grace. But as for the elders I can only conclude that they are converted. The student preached about the sower. Last week "Be ye holy for I am holy". At Christmas time we will have a student by the name of Jan Havens. He will be our minister next spring. He is a young man and is still in school. He preaches in Dutch, the others preach in German but we can understand that. But we cannot yet read our German and English Bibles. It is a nuisance not knowing English. We go shopping we just try and guess and they and we laugh about it. The English all have long black beards and mustaches.

Some time ago there was an Englishman who wanted to do me harm. He had a long beard. He grabbed me. I screamed and he let me go.

We have bought a hog, less than 200 pounds, for \$13. It is delicious. There are no wild hogs here, and you do not find them at the door. Kalmij went tot he woods every day, it is necessary to have a fence around the fields.

It has been cold here this winter.

There are also a few wolves. Some time ago one followed us and it was brave. It dared to come near us as we were sitting on the wagon. There are many snakes here in the summer.

Two families have come here from Terschelling. One has been in a shipper on a merchant boat between Terschelling and Amsterdam. One is named Schaap, the other G. Kooiman. They are our neighbors. They live between us and P. Groen.

Now, mother, write soon! If the Lord wills, in the next half year I will send a small picture.

Good-bye, mother. I wish you the Lord's blessing. Goodbye, brothers and sisters. Receive our hearty greetings and those of our children. Good-bye, mother. Farewell!

Your loving children,

J. Kallemyn and H. Aarnout